

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה** בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,048

אהבת

לישר אהל

לקח פרשת 'וארא' תשפ"ב. תוצאה מדהימה של מסירות נפש!!!

הוא מניף את ידו לרגע ואחר כך מוריד, שוב מניף ושוב ומוריד. עיני כולם מופנות אליו. היה זה שר שחור עור. האיש הזה עומד להכריע את הכף. הנשיא פנה אליו ישירות ושאלו: "האם תוכל לשתף אותנו בהתלבטות?" "כן" ענה השר, והחל לספר: "להבות אש אדומות פרצו לפתע מתוך הקומה השניה בבניין מגורים עלוב ב'הארלם', שכונת השחורים בניו יורק. שני ילדים היסטריים היו בבית לבדם. הוריהם יצאו לקניות. הם זינקו אל החלון המסורג ואחזו בו בידיים רוטטות. האש החלה ללחך את אחוריהם. לא היה להם כל סיכוי. "הֵלֵף! הֵלֵף! הצילו! הצילו!" צעקו הילדים לעבר הקהל, שעמד ובהה בהם מחוסר אונים. איש לא נע ממקומו. איש לא החין להיכנס אל בין הלהבות למען שני ילדים אלמוניים. האש היתה יוקדת וקרובה מאד, הילדים החלו להתייאש. הם ראו את "מר המוות" בעיניהם... לפתע הבחינו הם בדמות כהה, עטופה בשמיכה ספוגה במים, כשהיא מתפרצת לתוך הלהבות. האיש תפס בהם במהירות והטיל אותם אל מעבר ללהבות, הישר אל חדר המדרגות אפוף העשן. ברגע האחרון ניצלו הילדים. הם שעטו במעבה העשן אל הרחוב הפתוח ונשמו אויר בלי הפסקה. רק לאחר שהתמלאו ריאותיהם בחמצן נקי, פרצו בבכי של הקלה.
באותם רגעים הגיעו הוריהם, ומיד כשראו שבתם עולה באש נתקפו בהיסטריה נוראה. במשך רגעים ארוכים היו בטוחים כי ילדיהם ניספו. כשגילו את הילדים בריאים ושלמים, לא היו מאושרים מהם. המציל האלמוני נבלע בין הקהל המריע, אבל הורי הילדים לא ויתרו, הם חקרו ודרשו עד שגילו אותו. "אתה הוא המציל הנפלא של חיינו, שהרי חיינו חסרי כל ערך הם ללא ילדינו האהובים. איך נשלם לך על כך?" קראו בהתרגשות, "אני שמח מאד שילדיכם ניצלו ממוות, אבל אינני רוצה דבר", הגיב האיש בעדינות, והוסיף: "בסך הכל עשיתי מצווה!" "מצווה? מה פירוש מצווה?" שאלו ההורים בתמיהה רבה. האיש, שרק לאחרונה הגיע להתגורר במקום, סיפר שהגיע מאתיופיה, וכי הוא יהודי המקיים את מצוות התורה, "ובתורתנו הצלת חיי אדם היא מצווה, וכך עשיתי". השר השחור סיים את סיפורו, וכשדמעות בעיניו הוסיף ואמר: "אני הוא אחד משני הילדים שניצלו מן הלהבות. עד היום אני לא יודע מהי מצווה, אבל זה בדיוק מה שאני מתכוון לעשות עכשיו, אני אעשה מצווה!" וידו הונפה אל על בגאון!
עוד באותו יום יצא נשיא אמריקה בבקשה מפורשת להציל את עשרות אלפי יהודי אתיופיה ממוות בטוח. הרוזן האתיופי חגג ניצחון, ושיחרר את הפליטים לנפשם.
כך יצא לדרך "**מבצע שלמה**" בתאריך י"ב בסיון התשנ"א. היה זה מבצע רכבת אוירית לפינוגם המלא של יהודי אתיופיה. **14,310** [ארבעה עשר אלף ושלש מאות ועשר] יהודים הוטסו וניצלו. זוהי תוצאת מסירות נפשו של אחד, שגררה הצלת אלפים רבים. וה' יזכנו שתמיד יתקדש ויתאהב שם שמים על ידינו, ויקבץ מארבע כנפות הארץ את נידחנו, ונראה בביאת משיחנו אמן ואמן!!!

בפרשיות אלו קוראים אנחנו אודות העינויים הקשים שעונו בני ישראל על ידי המצרים, בנוסף לעבודת פרך קשה מנשוא ששברה את גופם וכופפה את קומת נפשם ורוחם, ובכל זאת ציוונו ה' אלוקינו בתורתנו הקדושה: "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו" [דברים כ"ג, ח']. זאת אומרת: אסור לנו לשנוא את המצרים כי "התארחנו" שם, אכלנו ושתינו בארצם, ועלינו להכיר טובה על כך ולא לשנוא אותם על אף שעינו הם אותנו קשות.
מדהים! רק "עם נבחר" כמונו יכול לקבל ולקיים ציווי שכזה. זה אנחנו, זה ייחודנו, זוהי אצילות נשמותינו הטהורות, רק אותנו אפשר לצוות להתמקד בטוב ולהתעלם מהרע, ורק אנחנו מסוגלים לקיים זאת על אף שהרע היה מרובה מהטוב לבלי שיעור.
שונים אנחנו מאותם שפלים שכל הנאתם אינה אלא לרצוח ולטבוח המונים על לא עוול בכפם, ורק בני עמנו הנפלא מסוגלים לחרף את נפשם אף למען בני עם אחר הזועקים לעזרה.
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
נשיא אתיופיה העריץ, מנגיסטו היילה מריאם, שהיה ידוע ומפורסם באכזריותו המפלצתית, נאלץ להיפגש עם שלושה יהודים נכבדים שביקשוהו לאפשר לפליטים היהודיים הגולים לצאת מגבולות המדינה. ימי זעם קשים עברו על אזרחי אתיופיה בעקבות ההפיכה שיוזמו קצינים ממפלגת הפועלים האתיופית, שגררה את המדינה למלחמת אזרחים עקובה מדם.
"אאפשר ליהודים להגר ממדינתנו לכל מקום שירצו, בתנאי שהנשיא האמריקני, ג'ורג' בוש, יפנה אלי בתקשורת ויבקש ממני לאפשר ליהודי ארצי לצאת מארץ". ענה העריץ.
היה ברור שכמעט ואין לכך כל סיכוי. הממשל האמריקני אינו מכיר בשלטונו של מנגיסטו. סוד ידוע הוא שאמריקה בכבודה ובעצמה היא האחראית להפיכה הצבאית המתחוללת במדינה. מרגלים אמריקניים מוכשרים זרועים בין המורדים ומעניקים להם עזרה רצופה. בקשה מפורשת שתצא מיהבית הלבן תעניק הכרה מדינית למנגיסטו, ואת זה לא תעשה אמריקה בשום אופן. אך כיון שאחדות עמנו מהווה אור לגויים, הופעל מכבש לחצים אדיר על נשיאה ה-41 של ארצות הברית, ג'ורג' הרברט ווקר בוש, עד שנאלץ הוא לשטוח שאלה זאת ולהביאה להכרעה של חברי הממשל. "האם לפנות אל הרוזן האתיופי השחור בבקשה לשחרר את הפליטים היהודיים, ובכך להעניק לו הכרה בינלאומית, או שמא להתעלם?"
אווירה כבדה מאד ריחפה בחלל האולם. דילמה קשה מאד מאד. תורת ישראל קובעת: פיקוח נפש דוחה כל שיקול שהוא!!! אולם על כיסאות השרד היוקרתיים ישבו שרי הצמרת הממשלתית האמריקנית, שגורלם של אלפי יהודים נתון לשיקולם. ואט אט מורמות האצבעות. מי בעד ומי נגד. ולבסוף התוצאה: תיקו! מחצית מן הנאספים הצביעו בעד הפניה לדיקטטור, ומחצית הצביעו נגדה. רק אחד מן הנוכחים

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יודי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה:

א.בראשית דברי אביע את התפעלותי הגדולה מהזוך והטוהר של נשמתכם הגבוהה, שתוך שבת אחת כדין וכדת, זכיתם "להידלק" ולהחליט החלטה כל כך חשובה, שיש בה כדי לשנות את כל אורח חייכם!! **אשריכם ואשרי חלקכם!!**

ב.בוודאי שכאן המקום לקרוא לכל החפצים לזכות את הרבים ולהרבות פעלים לתורתנו הקדושה ומצוותיה, אנא ואנא! השתדלו ברוב עוז ותעצומות להזמין לביתכם לשבתות ולארץ מתוך מאור פנים רבים וטובים מאחינו ואחיותינו, אשר בוודאי יזכו אף הם, מתוך "עונג שבת", להתקרב יותר לתורתנו הקדושה ולקיום מצוותיה, ואשרי הזוכים להתאמץ ולעשות זאת ביתר שאת וביתר עוז, אשר בוודאי יש בכוחה של זכות נפלאה זאת להביא לתוך ביתנו שפע של ברכה רווחה והצלחה, מתוך בריאות איתנה ונחת ושלווה.

ג.לעולם לא אשכח את מנהגו הקבוע של מור אבינו זלה"ה, אשר היה משתדל לארח בקביעות על שולחנו מידי שבת בשבת את השכנים שלא דקדקו בשמירת התורה והמצוות, וכך זכה הוא שבהיותו גרים ברחוב הבעל שם טוב מס' 19 הגיעו דיירים חדשים לדירה הסמוכה, אשר הופעתם החיצונית היתה מאד פרובוקטיבית, ומור אבינו זלה"ה הזמין להתארח אצלנו שבת אחר שבת ולאחר כחודש ימים החליטו הם לחזור בתשובה שלימה, ונכדיהם של זוג זה לומדים הם היום בישיבות קדושות.

ד.כך גם קרה כשעברנו לגור ברחוב אליהו ראם מס' 2, ואחד השכנים, שהיה בוגר קיבוץ, נהג הוא לעשות "מסיבה" מידי ליל שבת לקול צלילי המוסיקה הרועשת. מור אבינו זלה"ה המתין ל"שעת הכושר" והזמינו אלינו לסעודות השבת ובתוך חודשים ספורים התחזק הוא מאד וחזר בתשובה שלימה, וכיום מכהן הוא כמורה הוראה, ואף בניו ונכדיו נמנים הם על אברכי הכוללים ולומדי הישיבות הקדושות.

ה.לעצם שאלתך:תורתנו הקדושה פטרה את האשה הנשואה מכבוד הוריה כיון שחייבת היא בכבוד בעלה, וכיון שכך, הרי כבוד הוריו- כבוד בעלה הוא, וחייבת היא בכבודם!!

ו. חכמינו זיכרונם לברכה לימדונו:אין לב שבור כליבה של אלמנה, ולכך ירושלים בחורבנה הִמְשִׁיחָה ירמיהו בקינתו לאלמנה, שנאמר: "היתה כאלמנה" [מגילת איכה], וכיון שליבה שבור הוא כל כך, לכן בדרך כלל מדברת היא הרבה ומבקשת לדעת כל דבר, כדי להפגין נוכחות ולקבל תשומת לב ולרפא את השבר שבליבה, אשריך שיש לך את הזכות לעשות זאת לשמחת האלמנה ולשמחתו של בעלך הקרוע בינך לביתה.

ז.כל הקשיים שעובר האדם בימי חייו קצובים הם בדיוק מאבינו שבשמים, אי אפשר לעקוף צער בשום פנים ואופן, וכיון שכך, הרי שבתמורה לאי- הנוחות שבאירוח חמותך היקרה, בוודאי שתִּימְנַעַמְכֶם אי-נוחות במישורים אחרים.

ח.מובא במקורות [הרמב"ם ועוד]:"מיים שחרב בית המקדש, נמצא הקדוש ברוך הוא אצל יתומים ואלמנות, וכל המשמחם הרי הוא משמח את השכינה", זאת אומרת:באירוח חמותך האלמנה זוכה את לארח את ה' יתברך, לא שררי הוא איתה, ולכל מקום שהיא הולכת מגיע גם הוא איתה! לא חבל לך הפסיד זכות נפלאה זאת בגלל "שהיא מדברת הרבה"!!

ט.לפני כשתיים עשרה שנים נפלה עטרת ראשנו ומור אבינו זלה"ה עלה בסערה השמימיה, וכיון שאמנו היקרה, תבדל לחיים טובים, מתגוררת בביתה לבדה, משתדל אני מידי יום ביומו לשהות כמה שיותר במחיצתה, ומשתדל רבות שהנכדים והנכדות יגיעו לביקורים, וברוך ה' ברוב שעות היום היא איננה לבדה, וזוקף אני לזכותה את הברכה הגדולה שבפעולותי ובצרכי האישיים ובטוחני שכל זאת בזכות שמחתה הגדולה שהנני משתדל תמיד לשהות בביתה כמה שיותר לשביעות רצונה ולשמחתה!!!

אף את הביאי את חמותך ואת ה' לביתך ובטוחני שתראי הצלחה ברוחניות ובגשמיות מתוך בריאות איתנה כל הימים!

שאלה: לכבוד הרב שלום וברכה!

אנחנו נשואים כארבע וחצי שנים, לפני כשנה וחצי זכינו לחזור בתשובה ובעלי משתדל לדקדק במצווה קלה כבחמורה.

לצערו הרב גדלנו שנינו, גם אני וגם בעלי, בבתים חילוניים. אצל הורי בעלי שמרו קצת מסורת והיה קידוש בשולחן החג, אך בבית הורי לא היה שום סממן רוחני. גם כשיצא לנו לשוחח על יהדות, היו ההורים משתיקים אותנו ומבקשים שלא נדבר על כך מתוך חשש ש"חס וחלילה" נחזור בתשובה.

מיותר לציין שגם הבית שלנו היה בשנים הראשונות נקי מכל סממן רוחני יהודי, לצערו הרב לא קיימנו שום מצווה, ובמידה מסוימת אף השתדלנו להתרחק מהיהדות וממקיימיה.

לפני כשנה וחצי הזמנו ל"סוף שבוע" בביתו של חבר ילדות של בעלי, ואז זה קרה, עם רדת החשיכה המארח יצא מהחדר עם כיפה לראשו והציע לבעלי להצטרף אליו לבית הכנסת, היינו המומים, בהתחלה בעלי סירב בעדינות אך לאחר לחץ עדין של המארח החליט הוא להיכנע ולהצטרף אליו.

לעולם לא אשכח את פניו הזוהרות והשמחות של בעלי כשהזר מבית הכנסת, לא האמנתי למראה עיני ולמשמע אוזני על התלהבותו הגדולה מהאווירה והחוויה המיוחדת שהיו מנת חלקו, איני רוצה להלאות אותך בדרך חזרתנו בתשובה כיוון שמטרת מכתבי זה אחרת היא, כמו שאפרט בהמשך, רק זאת אציין ואדגיש שכשעמד המארח והחל לשיר את "שלום עליכם" ו"אשת חיל" זלגו עינינו דמעות, וכבר באותה שבת החלטנו לאמץ מנהג זה והתחזקתנו הרוחנית היתה מהירה ובהנאה גלויה, לפליאת כל משפחתנו ומכרינו.

אנחנו מאושרים. מאושרים מאד. אך יש לי בעיה אחת שמעיבה על אושרנו. אבינו של בעלי (חמי היקר) נפטר לפני כשנה, ומאז חמותי היקרה סובלת מחרדות, וחוששת לישון לבד בביתה.

בהתחלה היתה היא מתארכת אצל בניה ובנותיה, שבוע פה שבוע שם, עד שלאחרונה החליטו הם שזה קשה להם מאד, והתחילו לברר על "בית אבות" מתאים, אלא שכשנודע לה הדבר היא כעסה מאד והחליטה להסתגר בביתה ולעשות "ברוגז" עם כולם, רק לבעלי, שכידו ומכבד אותה מאד, פותחת היא את הדלת ומשוחחית איתו, ואף היתה מגיעה אלינו לביקור קצת ארוך לעיתים תכופות.

לאחרונה הביעה היא את רצונה לבוא ולגור עימנו, ובעלי המקסים הסכים לכך, ומאז אין לי מצב רוח, כיון שהיא אישה לא קלה, ומחמת סיבה זאת מסרבים כולם לארח אותה אף לימים ספורים.

אני אובדת עצות, היות וכשאמרתי זאת לבעלי הוא הבין אותי, ואף ראיתי את צערו בעיניו כיון שמצד אחד לא נעים לו מאימו ומצד שני הוא לא יכול ואף אינו רוצה להכביד עלי, ואני מרגישה מאד לא טוב עם עצמי, ולפעמים אף אמרתי לו שאני מסכימה לבואה ולאחר כמה שעות חזרתי בי מתוך חשש גדול שלא אסתדר איתה. חמותי מתקשרת ושואלת אותנו כמעט מידי יום ביומו: "מה קורה? מדוע אתה לא בא לקחתני"? ובכל פעם הוא מוצא סיבה אחרת לעיכוב בואה.

בעלי עדין נפש, ובימים האחרונים הוא אמר לי שאינו יכול לעמוד בצערה של אימו וביקשני להתעלות מעל הכל ולהסכים לבואה, ולאחר שלא הבעתי את הסכמתי, שאל הוא אותי אם לומר לאימו שאין באפשרותנו לארחה בביתנו, וגם על השאלה הזאת לא עניתי כלל והחלטתי לכתוב לך כדי לקבל כיוון והדרכה איך עלי לנהוג.

מחובתי להדגיש שחמותי אינה אישה רעה חלילה, אלא פשוט אישה שמדברת הרבה ורוצה להבין ולדעת כל דבר.

בסיום דברי ברצוני ושואלת לך על דבריך ועצותיך המחכימות, ועל התענוג הנפלא שהינך מיסב לנו בשולחן השבת באופן קבוע מתוך קריאת העלון.

ממני: רעיה כאובה ואובדת עצות.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה

"הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים"...

על פסוק זה פירש רש"י הקדוש ז"ל שזהו אחד מעשרה "קל וחומר" שבתורה. כלומר כאן לומדים מהקל לחמור. ומהו?! שאם בני ישראל שהם עמי ואחיי לא שמעו אלי, אז בוודאי שפרעה הרשע, לא ישמע אלי.

ונשאלת השאלה: והלא לכאורה אין זה קל וחומר חזק שכן ניתן להפריכו בקלות. שהרי הסיבה בגללה לא שמעו בני ישראל אל משה היא מחמת קושי השיעבוד, כמו שכתוב: "ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה", ובוודא שלא שייך הטעם הזה אצל פרעה מלך מצרים שאיננו תחת עול השיעבוד, ויכול להיות שדווקא הוא כן ישמע אל משה, והיכן הקל וחומר?

אלא יש להסביר דבר זה על פי מה שמסופר בבניא "יונה" כאשר ציווה הקדוש ברוך הוא את יונה הנביא ללכת לנינוה ולהתנבא עליה שבעוד ארבעים יום נינוה נהפכת מחמת עוונותיהם כפי שקרה לסדום ועמורה.

וינה הנביא סירב לקבל השליחות וברח. מדוע? מפני שידע שהגויים "קרובי תשובה" הם, מפני שהם יראים מן העונש. ואם יילך אליהם יונה בשליחותו של ה' יתברך, מיד יעשו תשובה, והקדוש ברוך הוא יסלח להם מיד שהרי הוא ארך אפיים ורב חסד ומרבה להיטיב, ועל ידי כך יתעורר קיטרוג וכעס על עם ישראל, מפני שנביאים רבים נשלחו אליהם להזהירם לשוב בתשובה ולא שבו, ויעלה חלילה קצף על ישראל ולא יוכל יונה ללמד עליהם סגוריה להצילם ממידת הדין.

וכך הבין גם משה רבנו ע"ה הרועה הנאמן, שהיה תמיד מחפש ללמד סגוריה על ישראל, להצילם ממידת הדין. וכאשר ראה שלא שמעו אליו בני ישראל, שהרי הם טרודים מחמת עול השיעבוד, חשש שכאשר יבוא אל פרעה בשליחותו של הדוש ברוך הוא, מיד יקבל דבריו וישמע אליו. ואז יתעורר הקיטרוג על עם ישראל על שלא שמעו לקול משה.

וזהו ביאור הכתובים: "הן בני ישראל לא שמעו אלי", ואיך אסכים לבוא אל פרעה לדבר אליו הדברים הללו? שהרי אם חלילה "ישמעני פרעה" ויקבל את דבריי, הלא אז "ואני ערל שפתיים" כלומר אהיה כמו אילם שלא יהיה לי פתחון פה מול מידת הדין להציל את בני ישראל מן הקיטרוג!

ורק לאחר שהבטיחו ה' יתברך שיכביד את לב פרעה שלא ישמע אליו, נאות ללכת בשליחותו.

סיפור לשולחן השבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים מתעורר הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך בחשק נמרץ מאד"!!!

[ר' נחמן מברסלב זיע"א]

באחד הימים הגיע יהודי אחד מתושבי ירושלים אל בית החולים לערוך בדיקות מקיפות. זה זמן מה שחש הוא בכאבים באים והולכים, חולשה ושאר סממנים לא מבשרים טובות. הוא חזק ובריא בדרך כלל, גוו זקוף והוא מתנהג כאחד האדם. אך יחד עם זאת התוצאות היו מדיאגנות ביותר.

חד משמעית קבעו הרופאים כי מדובר בגידול סרטני אשר מתפשט במהירות, לה' ישמור ויציל, ואין מנוס אלא להכניסו בבהילות לחדר הניתוח, להסיר את הגידול שלא ימשך להתפשט באבריו, שלא יצמיח גרורות.

האיש, ירא שמים מרבים, פנה לרופאים ואמר: "אלך לקבל עצתו וברכתו של הצדיק, רבי מרדכי שרעבי, ורק לאחר מכן אסכים לעבור ניתוח". כך יצא והלך לו עם הצילומים הרפואיים אל רבי מרדכי שרעבי והראה לו את הצילום.

התבונן הרב בצילום ואמר: "בוא ראה בעצמך, אין כאן שום גידול סרטני, אין לך כלום! הכל בסדר גמור. סך הכל מעט דם קרוש"... נעתקו המילים מפי האיש. ורבי מרדכי המשיך: "אם תשמע בקולי, תיתן שתיים עשרה אלף לירות לצדקה, ובזכות המצווה תתרפא ולא תזדקק לניתוח"!

מיהר האיש והפריש שתיים עשרה אלף לירות לצדקה אשר חולקו בו ביום, ללא שום שהיות. ולמחרת התייצב האיש במחלקה בבית החולים מבלי לומר דבר.

ערכו הרופאים סדרת צילומים שגרתית. התבונן בהם הרופא והתפלא. קרא לרופא אחר שיתן דעתו, ואף זה התפלא. יחדיו החליטו הרופאים שאין כל צורך בנייתוח ושיחררוהו לביתו.

אך האיש ההוא לא חזר אל ביתו. מיד שם פעמיו ומיהר אל ביתו של הצדיק המקובל הא-להי רבי מרדכי שרעבי זיע"א, כדי לבשר לו על שיחרורו.

הרב נהגו בראשו בשמחה וחזיק את הסובבים בכוחם של האמונה והביטחון בה' יתברך. שהנה עינינו הרואות שגזירה שכבר טיילה לה בארץ ונחתה בחלקה, סרה ובטלה בכוח אמונתו של היהודי היקר הזה...

ולאחר שיצא האיש מעם הרב, פנה לסובבים אותו ואמר: "רואים אתם, מן השמים גוזרים על האדם שיוציא שתיים עשרה אלף לירות על רופאים ורפואות. אם הקדוש ברוך הוא חנן את האדם בשכל, הוא יוציא את הסכום הזה לצדקה ולא לרפואה, וכבר נאמר: "וצדקה תציל ממות"."

כך ידע הצדיק רבי מרדכי שרעבי זיע"א להקטין את ערך הנס והמופת שעשה, גם לעיני הסובבים.

הקווים הדקיקים שבעלי העץ ובידינו!

לרוב האוכלוסייה יש שלושה קפלים עיקריים בכף היד, שעוביים, רציפותם ובליטתם משתנה מאדם לאדם. למה יש לנו קווים על עור כפות הידיים והרגליים? מה זה עוזר לנו?

נסו לדמיין כיצד נראית היד בזמן אגרופ או בזמן שאנו אווזים בחפצים.

אלמלא היו הידיים מחולקות באמצעות קווים מסודרים, כל צורה שהיינו יוצרים בידינו הייתה גורמת לשקי עור עודפים להיווצר על גבי כפות הידיים והרגליים שלנו, דבר שהיה מקשה עלינו, למשל, לאחוז בדברים או לטפס.

אלמלא היו הידיים מחולקות באמצעות קווים מסודרים, כף ידנו המרופדת הייתה ככרית אוויר אחת נפוחה, המקשה לאחוז בדברים בצורה טובה.

הקווים בעצם "מדביקים" את העור לבשר בכף היד בשלושה מרווחים פחות או יותר שווים ובכך פורשים את העור ברחבי כף היד בצורה שמאפשרת לאחוז חפצים, בלי שקי עור עודפים.

כל קמט, כל בליטה, כל חספוס, כל קו בגופנו מתוכננים להפליא ומיועדים כולם – לטובתנו! זהו שאמר הפסוק: "מבשרי אחזה אלוה"."

כל מי שמתבונן בעלים יכול לראות בהם קווים דקיקים. מהם? אלה הם העורקים, מעין צינורות דקים, שמגיעים לכל פינה בעלה. בדיוק כמו שבעורקי האדם עובר דם, שמזין את כל חלקי גופו, כך עובר המוגל (נוזל בצמחים העולה מהשרושים) בעורקיו של העלה ומזין אותו.

מה חשיבותו של העלה? העלה הוא "בית החרושת" למזון של הצמח. בעלה מתרחש תהליך חשוב מאוד שנקרא פוטוסינתזה, ובו נוצר המזון לצמח. חלקי העלה הם: טֶרֶף - החלק הרחב של העלה. פֶּטְוֶטֶרֶת - החלק המחבר את העלה לגבעול.

עורקים - צינורות שערכם עוברים חומרי המזון (סוכרים) - מהעלה לשאר חלקי הצמח, והמים - מהשרושים אל העלים. פיצול העורקים לעורקי משנה עד קרוב לתאים של העלה, מאפשר הגעת מים ישירות לתאים בלי לבזבז מים בדרך.

מי הוא "האדריכל", שאחראי על תכנון והקמה של מערכת הובלה מופלאה, הדומה למערכת הובלת הדם בגופנו - עורקים וורידים. מערכת החיונית לאחד התהליכים החשובים ביותר בעולם החי-הפוטוסינתזה, תהליך שבסופו נפלט החמצן שאנו נושמים!

זהו שאומרים אנחנו: "מה רבו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך"."

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלימה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

תיקון לנשמות הנפטרים!!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיילי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

תיקון אוריית. 050-8733-474

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם. שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799. כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

'טיב יומי' שחבל לבספס!!

שילחו במסרונים את המילה "הצטרפו" לנייד:

052-8-90-80-65

זתהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

במסגרת שירותו הצבאי היה מור אבינו זלה"ה משגיח כשרות במחנה צריפין. גם בהיותו חייל דקדק הוא במצווה קלה כבחמורה. מעולם לא ויתר ואף לא התפשר על שום מצווה.

ליבו הרחום חס על כל חייל. פעמים רבות אירע שהחיילים היו מאחרים ומגיעים באיחור רב מעבר לשעה היעודה לארוחת הצהריים או הערב. תמיד שמח הוא לבוא לקראתם ולפתוח בפניהם שוב את שערי המטבח ולהאכילם לשובע.

כשנודע הדבר למפקד, נזף הוא במור אבינו זלה"ה והורה לו להתעלם מכל המאחרים ולמנוע מהם מאכל או משקה.

מור אבינו זלה"ה, שריחם מאד על החיילים המאחרים ולא היה מסוגל לסרב לבקשתם, חזר ופתח שוב את המטבח נגד הוראתו המפורשת של המפקד.

תוך ימים ספורים קיבל מור אבינו זלה"ה 'העמדה לדין' בפני המפקד, ואותם חיילים חשו אי נעימות גדולה מכך שעומד הוא לדין בגללם.

כיון שכך, התחילו הם לייעץ לו מה לומר ואיך לומר, וזאת כשברור לכולם שעצותיהם לא יפטרוהו מהעונש.

שעות ספורות לפני המשפט שאלוהו חבריו: "מה החלטת? מה תטען להגנתך?"

"עדיין לא גיבשתי דעה מה לענות" ענה מור אבינו זלה"ה והוסיף: "אך ברור לי שממעשה חסד לא מפסידים".

בעת המשפט שאלוהו: "מה יש לך לומר להגנתך?" מור אבינו זלה"ה הישיר את מבטו ואמר למפקד: "ברור לכולנו שאם אחיך היה מגיע אליך רעב ומבקש ממך לתת לו דבר מאכל ולהשביע את רעבונו, בוודאי שלא היית מהסס ונותן לו מיד.

חיילים אלו, המאחרים מסיבות שאינן תלויות בהם, אוהב אני אותם כאח ממש ואיני מסוגל לסרב להם, אם מגיע לי על כך עונש אקבלו באהבה". המפקד התרגש מתשובתו ופטרו לשלום.

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו,

יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס,

מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו,

לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם

ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

אחים יקרים ואהובים!!

זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת

התפילה או בשעת הדרשה

בעלון זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו ברכה

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "כה אמר ה'..."

זמני הדלקת נרות:	ירושלים: 16:10	תל אביב: 16:25	חיפה: 16:16	אילת: 16:21	באר שבע: 16:29
סוף זמן ק"ש:	ירושלים: 08:34	תל אביב: 8:36	חיפה: 8:36	אילת: 8:33	באר שבע: 8:35
מנחה גדולה:	ירושלים: 12:12	תל אביב: 12:13	חיפה: 12:13	אילת: 12:13	באר שבע: 12:13
צאת השבת:	ירושלים: 17:25	תל אביב: 17:27	חיפה: 17:24	אילת: 17:31	באר שבע: 17:28
רבנו-תם:	ירושלים: 18:03	תל אביב: 17:59	חיפה: 17:59	אילת: 18:04	באר שבע: 18:04

צבאים אמיתיים